

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

43 5 5 5 1

A Casiña, Arcos de Furcos, Cuntis. Marzo 1979.

38. Eu can-tar can-ta-ba ben gra-cia non ti-na nin-gu-nha

48. O can-tar dos a-ri-ei-ros é un can-tar moi bai-xi-ño

62. O pa-xa-ro de Ma-rú-a ión-da-me nas mi-nas x'ra-xas

95. Pa-xa-rú-ño gho-rrí-ó-nhe ón-de vas fa-ce-lo ni-ño

98. O pa-xa-ro da re-ni-lla a re-ni-lla do pa-xa-ro

110. O car-ba-lla da Re-vol-ta tén a fo-lla re-vi-ra-da

125. E-sa que di-xech' a-go-ra teu-cha ieu re-pe-ni-can-do

variante da mesma copla:

A Estrada III,1,38. María 70 e III,1,95. Pai de Pura.

L: 96, 122, 123a, 311-315.

*Transcrición orixinal de Dorothé Schubarth publicada no Cancioneiro Popular Galego, recollido por Dorothé Schubarth e Antón Santamarina, editado pola Fundación Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa, no 1984.

V 96

Eu cantar cantaba ben,
gracia non tiña ningunha.
Ven acá meu queridiño,
ven acá déixame algunha.

V 313

O cantar dos arrieiros
é un cantar moi baixiño.
Cántano en Ribadavia,
resona no Carballiño.